

PENA TREVINCA

REDE NATURA 2000

ZONA ESPECIAL DE CONSERVACIÓN (ZEC)

ZONA DE ESPECIAL PROTECCIÓN PARA AS AVES (ZEPA)

Maluro
(1.931 m)

Vildefrades
(1.938 m)

Crestón do
Lombo do Rocín

Pena Negra
(2.121 m)

Sestil Alto
(1.993 m)

PENA TREVINCA
(2.127 m)

Val glaciar
do Xarcs

Alto de
Turriero (1.877 m)

O Fial
(1.841 m)

Val glaciar
do Couto

O Moncalvo
(Zamora)

Pico Ocelo
(1.696 m)

Sestil da Calva
(1.755 m)

Unha paisaxe glaciar

Pena Trevinca é un macizo montañoso disposto de xeito radial dende un núcleo orográfico central protagonizado polos picos máis altos de Galicia (Pena Trevinca, Pena Negra e Pena Surbia), do que se desprenden a xeito de estreita varias serras: Serra do Eixe, Serra Calva, Serra Segundeira e Serra da Cabreira.

Aínda que, desaparecidos hai miles de anos, os glaciares son os responsables da paisaxe actual do macizo. Mentres os fondos dos vales estaban ocupados polo xeo, no máximo glaciar, os cumes foron *Nunataks* por riba do casquete glaciar e nas fases de glaciacións foron *Horns*, sometidos a procesos de xeo-desxeo, de aí as súas formas agudas.

Dous miles de Galicia

Os cumios do Macizo de Trevinca constitúen as únicas montañas galegas que superan a altitude de 2.000 metros: Pena Trevinca 2.127 m, Pena Negra 2.212 m, Pena Surbia 2.116 m, Alto da Surbia 2.052 m, Piartorta 2.014 m, A Valigota 2.009 m.

Coñécese que foi o enxeñeiro e xeólogo belga Edgar D'Hoore, empresario do volframio da Mina de Valborraz, a primeira persoa que subiu cun altímetro ao pico de Pena Trevinca (2.127 m), ao redor do ano 1.914 determinando así o seu carácter de Teito de Galicia.

Vales Glaciares

As linguas glaciares contaban con áreas de alimentación (hoxe visibles en forma de circos e anfiteatros), transporte (que dá coma resultado o perfil en U dos vales en artesa) e sedimentación (morenas) perfectamente identificados en todo o macizo.

Destacan os vales glaciares de:

- Val do Xarcs
- Val de Meladas
- Val do Canda
- Val da Ponte

As Morteiras

Desaparecidos os glaciares, as paredes e os fondos dos circos fóronse cubrindo de cascallos das rochas desprendidas da parte alta, regañadas e agretadas pola acción do xeo (rotura de meteorización por xeadas), de tal xeito que acaban caendo ladeira abaixo formando as pedreiras e cascallais periglaciais. Nesta zona denominanse *morteiras* a estas acumulacións de restos que forman unhas pedreiras naturais.

Pódense ver nas zonas máis avésias do Val da Ponte ata os 1.400 m ou no Val do Canda ata os 1.500 m. Actualmente as *morteiras* están colonizadas por líques, musgos e árbores de tamaño mediano coma os capudres (*Sorbus aucuparia*) o que delata que xa non son móbiles.

Vexetación alpina

Nas montañas de Trevinca atópanse matas de *Juniperus communis subsp. alpina* ("xenebreiro rastreiro" ou "cimbros") de grande valor ecolóxico e bioxeográfico xa que representa un extremo da súa área de distribución en toda Europa. Esta comunidade subalpina, no inverno queda cuberta pola neve sobrevivindo mellor aletargada, baixo esta capa, que exposta as xeadas e aos ventos xélicos dos cumios.

Os cimbros están moi presentes, a máis de 2.100 m, ao redor dos picos Pena Trevinca, Pena Negra e Pena Surbia. As matas situadas nos Altos da Corraliza son, posiblemente, os exemplares espontáneos máis occidentais de Europa. Conforman o seu hábitat as cristas rochosas, os bloques erráticos deixados polos glaciares e as paredes verticais e as *morteiras*. Asíciase a *Genista sanabrensis* (gatiña), *Vaccinium myrtillus* (arandeira) ou a *Gentiana Lutea* (xanzá).

Entidades de turismo colaboradoras:

MÁS
INFORMACIÓN
NO SEU
TELÉFONO

Fondo Europeo Agrícola de
Desenvolvemento Rural:
Europa inviste no rural

